

Վահան Տերյան

Քեզ հետ եմ կրկին. իջնում է անդորր

Քեզ հետ եմ կրկին . իջնում է անդորր
Անտուն, թափառիկ, հոգնած իմ հոգում.
Գիտես դու մեղմել և ցավ և խոկում
Ու վանել սրտից տրտունջն անօրոր:

Այնքան սրտագին, այնքան փաղարուշ
Խոսքեր կան լեզվում քո նաիրական.
Կարծես նրբաթել հյուսում ես ուռկան,
Ոսկեթել մի ցանց ու փռում քնքուշ,

Եվ այս հողմակոծ աշնան գիշերում
Քո լույս աչքերից մաղելով բարակ
Մի փափուկ, մի սուրբ, ջերմացնող կրակ
Գերում ես կրկին քո փախած գերուն...